

LETRA E DYTË E PJETRIT

Përshëndetje

1 Simon Pjetri, i cili i shërben Jezusit, Mesisë, si apostull, ua drejton këtë letër të gjithë atyre që, sipas drejtësisë ♦ të Perëndisë dhe Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Mesisë, morën të njëjtën fe të çmuar si ne apostujt.

²I lutem Perëndisë t'ju dhurojë me begati hirin dhe paqen e tij! Kjo do të ndodhë me shtimin e njohjes së Tij dhe të Zotit tonë, Jezusit, Mesisë.

♦ d.m.th. në bazë të kryqit, falë të cilit vdiq njeriu i pafajshëm, në vend të njerëzimit fajtor, në përputhje me drejtësinë.

Thirrja dhe zgjedhja e Zotit

³Me anë të fuqisë së tij hyjnore ai na dhuroi gjithçka që na duhet për të bërë një jetë që i pëlqen Perëndisë. Na ka thirrur dhe u njoh me ne, që të marrim pjesë në madhështinë e tij dhe që ta provojmë mirësinë e tij. ⁴Kështu, kemi marrë gjërat e premtuara të çmuara dhe shumë të mëdha: do t'i shpëtojmë prishjes që është në këtë botë për shkak të lakmimit, dhe do të marrim pjesë në pavdekshmërinë e tij hyjnore.

⁵Prandaj bëni çdo gjë të mundur që besimin tuaj ta lidhni me karakterin e pjekur të krishterë, këtë karakter ta lidhni me diturinë, ⁶diturinë me vetëkontrollin, vetëkontrollin me qëndrueshmërinë, qëndrueshmërinë me respektin e thellë për Perëndinë, ⁷këtë respekt me dashurinë për bashkëbesimtarët, dhe këtë dashuri me dashurinë për të gjithë njerëzit. ⁸Në qoftë se i keni të gjitha këto dhe rriteni në to, do të ruheni nga mundësia që njohja e Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, të mos dalë pa fryt dhe pa veprim. ⁹Përkundrazi, kush nuk i ka të gjitha këto cilësi, ai nuk e njeh as edhe Zotin tonë: ka harruar krejt se ç'do të thotë larja e mëkateve të tij të mëparshme.

¹⁰Vëllezër! Jezusi, Mesia, ju ka zgjedhur dhe ju ka thirrur. Bëni çdo gjë të mundur të tregoheni të denjë për këtë. Atëherë nuk do të largoheni nga rruga e drejtë, ¹¹dhe Perëndia do t'ju përgatitë një pritje madhështore në mbretërinë e përvetshme të Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Mesisë.

¹²Meqë ju do ta arrini një pikësynim kaq madhështor, jua kujtoj këto edhe pse i dini dhe qëndroni të palëkundur në të vërtetën që keni marrë. ¹³Por e quaj për detyrë t'ju kujtoj e t'ju mbaj zgjuar, gjersa jetoj ndër ju. ¹⁴E di se së shpejti do ta lë tendën e trupit tim: këtë ma ka shpallur Zoti ynë, Jezusi, Mesia. ¹⁵Prandaj shpejtoj dhe kujdesem që të mos i harroni këto pas vdekjes sime.

Dëshmitarët për madhështinë e Mesisë

¹⁶Ne nuk u bazuam në përralla të trilluara kur ju shpallëm ardhjen e Zotit tonë, Jezusit, Mesisë, në fuqi dhe në madhësi. Këtë madhësi hyjnore e pamë vetë me sytë tanë ♦ ¹⁷kur ai mori nder dhe lavdi nga Perëndia, Ati i tij. Perëndia, e cila ka pushtetin më të lartë, i tha: *Ky është Biri im, i Dashuri im, të cilin e kam zgjedhur (Mesi)*. ¹⁸Kur ishim bashkë me të në malin ku u paraqit prania e Perëndisë, e dëgjuam këtë zë që erdhi nga qielli.

¹⁹Me anë të kësaj ngjarjeje ne e dimë me më shumë siguri se premtimet e profetëve ♦♦ janë të besuara, dhe ju do të bëni mirë t'i merrni parasysht ato. Lajmi i tyre i ngjan një kandili që ndrit në errësirë derisa të zbardhë dita dhe zemrat tuaja t'i ndriçojë Ylli i Mëngjesit. ²⁰Por kini parasysht se asnjë profeci e Shkrimit të shenjtë nuk e ka burimin në mendjen (e profetit); ♦♦♦

²¹sepse lajmi i profetëve nuk u hartua nga njerëzit. Profetët i zuri Shpirti i shenjtë dhe ata thanë atë që ua futi në mendje Perëndia.

♦ E pamë atë ashtu siç do të shfaqet në ardhjen e dytë të tij. ♦♦ në lidhje me kthimin e tij.

♦♦♦ ose: asnjë parashikim që gjendet në Shkrimin e shenjtë nuk mund të shpjegohet sipas trillit të kujtdo.

Mësuesit e rremë dhe dënimi i tyre

2Por, siç u paraqitën profetët e rremë midis popullit të Izraelit, ashtu do të paraqiten edhe midis jush mësues të rremë që do të shpallin mësimet e rreme. Me anë të sjelljes së tyre ata do ta tradhetojnë Zotin që i çliroi me çmimin e gjakut të tij. Për këtë ata do të rrenohen papritur. ²Por shumë njerëz do të ndjekin shembullin e jetesës së tyre të shthurur. Për shkak të këtyre mësuesve të rremë, mësimi i vërtetë do të diskreditohet. ³Me lakminë e tyre ata do të paraqitin tregime të trilluara për të nxjerrë fitim. Por dënimi i tyre është vendosur tashmë prej kohësh; rënia e tyre do të ndodhë së shpejti.

⁴Perëndia nuk kurseu as engjëjt që mëkatuan, por i plandosi në humnerat e errëta, që të ruhen të lidhur në pranga për gjyq. ⁵Ai nuk kurseu as botën e lashtë në kohën e Noahut, por lëshoi përmbytjen mbi botën e rebelëve. Shpëtoi vetëm tetë veta: Noahun, i cili u kishte bërë

thirrje njerëzve të pajtoheshin me Perëndinë, dhe shtatë të tjerë bashkë me të. ⁶Perëndia dënoi edhe qytetet e Sodomit e të Gomorrës dhe i bëri shkumb e hi. Me këtë shembull tregoi se çfarë do t'u ndodhë të gjithë mëkatarëve. ⁷Vetëm një njeri shpëtoi: Loti i ndershëm, i cili vuante nga jetesa e shthurur e bashkëqytetarëve të tij. ⁸Atij iu desh të shihte e të dëgjonte ditë për ditë gjëra që e torturonin.

⁹Kështu, Zoti di t'i shpëtojë nga halli ata që e nderojnë. ♦ Por të gjithë ata që veprojnë në kundërshtim me karakterin e Perëndisë, duhet të presin dënimin e tyre Ditën e gjyqit. ¹⁰Me rreptësi të veçantë do të dënohen ata që ndjekin dëshirat e tyre të shthurura dhe nuk duan të pranojnë asnjë zot mbi vete.

♦ Vini re se Zoti e liron njeriun prej provës (gr. *ek*), vajtje-ardhje, por jo larg nga prova (gr. *apo*), për t'i shpëtuar asaj. Krishterimi nuk përbën siguri kundër mundimeve të jetës. Zoti lejon që provat t'i ndodhin besimtarit, por ai na takon brenda provave dhe na liron nga ato. As Loti e as Noahu nuk u liruan menjëherë. Zoti mund të lejojë që të presim shumë gjatë para se ai të ndërhyjë. Noahu u desh të veprojë vetë duke ndërtuar arkën dhe Lotit u desh të duronte për shumë vjet para kundërpadisë së vetvetes, për shkak të vendimit të tij të çmendur për të jetuar në Sodom.

Larja e llogarive me mësuesit e rremë (gnostikët)

Këta mësues të rremë janë të pafytyrë dhe arrogantë. Ata nuk ngurrojnë aspak t'i përqeshin fuqitë qiellore. ¹¹Edhe engjëjt që janë më të fortë dhe më të fuqishëm se këto fuqi, nuk sjellin para Perëndisë asnjë ankesë fyese. ¹²Por këta mësues të rremë sillen pa mend si egërsira që lindin vetëm për gjah e për shfarosje. Ata shajnë atë për të cilin nuk kanë idenë. Edhe ata do të shfarosen si egërsira. ¹³E keqja që bënë, do t'u kthehet me të njëjtën masë.

Ata shfrenohen me qejf në mes të ditës. Ata janë njolla ndyrësie dhe turpi, që, po me qejf përhapin mësimet e tyre tërheqëse, kur hanë me kënaqësi në tryezat tuaja. ¹⁴Sytë e tyre janë gjithmonë të ngulur në ndonjë grua: dëshira e tyre për të mëkatuar është e pangopur. Ata i çojnë njerëzit e dobët në rrugë të gabuara. Ata janë të pangopur në lakminë e tyre pas parasë. Dënimi i tyre është i sigurt. ¹⁵Ata e lanë udhën e vërtetë dhe shkuan pas Bilamit, birit të Peorit. Ai e lakmonte paranë që duhej të merrte për veprat e tij të këqija, ¹⁶dhe u dënua për mosbindjen e tij. Një shtazë pa gojë i foli me zë njerëzor, dhe kështu e pengoi profetin ta zbatonte planin e tij të marrë.

¹⁷Këta njerëz janë si burime pa ujë, si re pa shi që shpërndahen nga era. Perëndia u ka caktuar atyre një vend në errësirën më të dendur. ¹⁸Ata flasin me fjalë të fryra pa përmbajtje dhe tërheqin pas vetes me anë të jetesës së shthurur ata që mezi i shpëtuan jetës së gabuar. ¹⁹U premtojnë të tjerëve lirinë, kurse vetë janë sklevër të veseve vdekjeprurëse. Secili është skllav i asaj që e ka mundur. ²⁰Ata u njohën me Jezusin, Mesinë dhe Zotin tonë, dhe me ndihmën e tij u liruan nga kurthi i ndyrësisë së kësaj bote. Por pastaj ranë përsëri në rrjetën e veseve të tyre të mëparshme. Prandaj në fund janë në gjendje më të keqe se më parë. ²¹Për ta do të kishite qenë më mirë që të mos e kishin njohur kurrë udhën e drejtë, në vend që ta njohin e pastaj t'i kthejnë përsëri shpinën mësimit të Perëndisë, i cili iu transmetua. ²²Atyre u ndodhi siç thotë proverbi: *Qeni i ha përsëri të vjellat e tij*. Ose siç thotë një proverb tjetër: «Derri i larë zhgërryhet përsëri.» ♦

♦ Pjetri duhet të gjykojë sipas pamjes së jashtme, sepse sipas Palit vetëm Zoti i njeh të tijtë.

Zoti do të kthehet

3 Miqtë e mi të dashur! Ja, po ju shkruaj letrën e dytë. Në të dyja jam përpjekur t'ju shkundoj nga gjumi, që të vini në vete. ²Mbani mend atë që parathanë profetët e Perëndisë, si dhe atë që ju shpallën apostujt në emër të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë.

³Para së gjithash ju duhet ta keni të qartë se para mbarimit të kësaj epoke do të paraqiten njerëz që ndjekin veçse instinktët e tyre. Ata do t'ju përqeshin ⁴e do të thonë: «A nuk premtoi të kthehet? Atëherë ku është? Të parët tanë kanë vdekur ndërkohë, por gjithçka mbetet si në krijimin e botës.»

⁵Ata nuk duan ta pranojnë faktin se prej shumë kohësh, me urdhrin e Perëndisë u krijuan qielli e toka. Toka doli nga uji dhe jeta e saj u mbajt me anë të ujit. ⁶Gjithashtu, me anë të ujit, ujërave të përmytjes, bota e lashtë u shkatërrua. ⁷Por qielli dhe toka që tani ekzistojnë, mbahen me anë të së njëjtës fjalë derisa të vijë dita e gjyqit. Atëhere ata do të rrënohen me anë të zjarrit, bashkë me të gjithë ata që rebelohen kundër Perëndisë.

⁸Miqtë e mi, nuk duhet të harroni një gjë: te Zoti vlen një shkallë kohe e ndryshme nga ajo e njerëzve. Te Zoti një ditë është si një mijë vjet, po edhe një mijë vjet janë si një ditë e vetme.

⁹Zoti nuk ngurron ta plotësojë premtimin e tij, siç mendojnë disa.

Përkundrazi, ka durim me ju, sepse nuk do që të humbasë askush. Ai dëshiron që të gjithë të kenë mundësi të kthehen prej rrugës së gabuar.

Qielli i ri dhe toka e re

¹⁰Por dita e Zotit do të vijë papritur si vjedhësi. Atëherë qielli do të zhduket me krismë, ♦ elementet do të shkrihen nën veprimin e ngrëhtësisë dhe toka e veprat në të do të zbulohen (para Gjyqit).

¹¹Kur mendoni se gjithçka do të kalojë në këtë mënyrë, çfarë nxitjeje është kjo për të bërë një jetë që i pëlqen Perëndisë! ¹²⁻¹³Jetoni duke pritur Ditën e madhe që do të sjellë Perëndia. Bëni çdo gjë të mundur për ta shpejtuar atë ditë, në të cilën qielli duhet të shkatërrohet me zjarr dhe elementet e botës duhet të shkrihen nën veprimin e nxehtësisë, në mënyrë që Perëndia të krijojë botën e re. Perëndia na ka premtuar qiellin e ri dhe tokën e re. Atje do të bëhet gjithçka sipas vullnetit të Perëndisë.

♦ Kjo është ose aludim për ngjarjet në fund të mijëvjeçarit (Apok 20,11), ose mund të jetë një përshkrim shumë hiperbolik i Ardhjes së Dytë (Apok 6,14).

Nxitje dhe paralajmërim

¹⁴Miqtë e mi, meqë i pritni të gjitha këto, bëni çdo gjë të mundur që të jetoni në paqe me Zotin. Kini kujdes që të qëndroni para tij të panjollë dhe të patëmetë, kur të vijë ai. ¹⁵Ta dini se ai ngurron vetëm nga durimi që ju të shpëtoni. Pikërisht kështu shkroi vëllai ynë i dashur, Pali, të cilit Perëndia i dha shumë urtësi. ¹⁶Kështu thotë në të gjitha letrat e tij, kur shkruan për këtë çështje. Megjithatë, në to ka fragmente të vështira. Ato i shtrembërojnë njerëzit e pamend dhe të lëkundshëm. ♦ Por kështu veprojnë edhe me pjesët e tjera të Shkrimit të shenjtë – ata i bëjnë të zezën vetes.

¹⁷Miqtë e mi, ju kam paralajmëruar. Kini kujdes dhe mos u mashtroni nga mësimet e rreme të njerëzve të pandërgjegjshëm. Përndryshe, nuk do të gjeni më mbështetje e do të rrëzoheni.

¹⁸Jetoni gjithnjë e më shumë prej hirit të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Mesisë, dhe rrituni në njohjen e tij. Atij i qoftë lavdi, tani dhe përgjithmonë! Amen.

♦ Ata e kuptojnë doktrinën e shfajësimit me anë të besimit, si përligjeje për shthurje.